

נתן לי רפואה, ועשק לי וערב לי. ספרו לו כל אותו המעשה. תמה ובכה ושמת. ואמר: חברים, נדרתי שאלף אליו ואתחבר עמו, ונודה ונשבח לרבון העולם. שמת עמו.

אמרו לו: במה היית מתעסק? אמר להם: הייתי מתעסק בפרשת בלק, וראיתי שחכמתו הייתה חזקה ויותר מחכמתו של בלעם. חכמת בלעם פעם אחת - וחכמת בלק בכל זמן. אבל כל המפתחות היו בידי בלעם, משום שהוא היה משלים בפה. בלק היה יודע לעשות בשפתיו, ולא ידע להשלים בפה.

פתח ואמר, (שם מו) ואתה אל תירא עבדי יעקב כו'. הפסוק הזה פרושהו. אבל אל תירא עבדי יעקב - מהכשפים של בלעם. ואל תחת - מהקסמים של בלק.

בא וראה איך היו שניהם זה עם זה בעצה רעה כנגד ישראל. אמר בלעם: יעקב הזה בבית לכן אבי אבא, ונחש נחשים כנגדו, ויכל לו. אני אסדר נחשים כנגדו. אמר בלק: ואני אסדר קסמים לשם שנקרא ישראל.

בשעה ההיא יצאה רוח אחת מצדו של יוסף מתוך ענפי האילן, ונשבה באותם נחשים ובטלה אותם. והינו שאמר יוסף, (בראשית מד) פי נחש ונחש איש אשר פמני? בשבילי יש איש שיבטל הנחשים לבניכם. בשבילי הוא למעלה, והינו איש אשר פמני. פמוני יש איש למעלה, יצא (שמדצ"א) רוח אחרת מתוך העץ שלמטה, ונשב באותו הקסם ובטל אותו.

אמר לו, במה היית מתעסק. אמר לון, הוינא משתדל בפרשת בלק, וחמינא דחכמתא דיליה, הוה תקיף ויתיר מחכמתא דבלעם. חכמתא דבלעם רגעא חדא, חכמתא דבלק בכל זמנא. אבל מפתחן דכלהו, בידוי דבלעם הו. בגין דאיהו הוה אשלים בפומא. בלק הוה ידע למעבר חרשוי, ולא ידע לאשלא בפומא.

בלק. ובגין כך, רפאני ה' וארפא, ודאי, בלא קטרוגא בלא. והשתא חבריאי, קודשא בריך הוא יחיב לי אסוותא, ועשק לי וערב לי.

סחו ליה כל ההוא עובדא, תווה, ובכה וחדוי. ואמר, חבריאי, נדרנא, דאיהך לגביה, ואתחבר בהדיה, ונודה ונשבח למארי עלמא. חדי בהדייהו.

אמרו ליה, במאי הוית מתעסק. אמר לון, הוינא משתדל בפרשת בלק, וחמינא דחכמתא דיליה, הוה תקיף ויתיר מחכמתא דבלעם. חכמתא דבלעם רגעא חדא, חכמתא דבלק בכל זמנא. אבל מפתחן דכלהו, בידוי דבלעם הו. בגין דאיהו הוה אשלים בפומא. בלק הוה ידע למעבר חרשוי, ולא ידע לאשלא בפומא.

פתח ואמר, (שם מו כח) ואתה אל תירא עבדי יעקב וכו'. האי קרא אוקמוה. אבל אל תירא עבדי יעקב, מחרשי דבלעם. ואל תחת, מקסמוי דבלק.

הא חזי, היאך הו תרווייהו דא ברא בעיטא בישא לקביל ישראל. אמר בלעם, יעקב בביתא דלכן אבי אפא הוה, ונחש נחשין לקבליה, ויכל ליה. אנא אסדר נחשין לקבליה. אמר בלק, ואנא אסדר קוסמין לשמא דאיקרי ישראל.

בההיא שעתא, נפק רוחא חדא מסטרא דיוסף, מגו ענפי אילנא, ונשיב באינון נחשין, ובטיל לון. והינו דאמר יוסף, (בראשית מד טו) פי נחש ונחש איש אשר פמוני.

מאי איש אשר פמוני. בגיני אית איש דנחשים יבטל לבניכו. בגיני איהו לעילא, והינו איש אשר פמוני. פמוני אית איש לעילא, נפק (ראפ"ק) רוחא אחרא, מגו אילנא דלתתא, ונשיב בההוא קסם, ובטיל ליה.